8/5-2-30

[illegible] LIBRARY

మైరావణచరిత్రము

ద్విపద॥ శ్రీకాంతహృదయేశ యాశ్రితజనోల్లాస|
శేషేంద్రనాయక వైభవాకార
కామసన్నిభ సులలితకరకమలసంచార|
అనేకవరభక్తపాలనమందార
నిగమాంతసంవేద్య నిర్గుణాకార
జగదభిరామ నిర్జరవైరిభీమ|
సాకేతమందిర సాధుసంచార|
ఘోరాఘనుతపాత్ర భవ్యచారిత్ర
రామ రఘుకులసోమ రామాభిరామ|
నీ మహిమ దెలియంగనేరఁడు భవుఁడు|
[illegible] సురులనాఖింప|
దుష్టజనంద ఆదిమురనాశింప|
నవతరించితివి మార యోధ్యవాస|
క్షితినాభూమి రక్షఁ గానేయుఁదలంచి|
ఆదియుగంబు ప్రస్తుతమైనట్టి
ఆదిత్యవంశాబ్ధియందునఁ గాని|
మానవాకృతి సమ్మతి మాయఁదాల్చి|
పూని దశరథరాజు పూర్వభాగ్యమున
జనియించి కౌసల్యపట్టివై యుట్టి|

జలజాక్ష శ్రీరామచంద్ర విఖ్యాతచంద్ర।
బుధనుత తదప్పక యుద్ధవలకేగి।
ఘనత గల్గియు రావణు చేత విభాను।
సొంపు చెడ కర్తింబ సుఖమును తెలెసి
ఇంపుతో దుతవనముసే ర్వదేవది
యూహించి పరుల నాపేక్షు చేత
వెదకుచు నందఱి వెంట సుదిరగి।
జత కష్టిశుల గిరుమ్ము చల విడికట్టి।
యుతిమేగ లంక కుయువశి లందాంటి।
దలుప రావణు కుంభకర్ణు లదోద।
కలయద్రి తల్లల బట్టి ఖండించిపైచి।
ఆతరిక బ్రహ్మదులందఱు బదడి।
నితళ్ళ కొని సకల శృంగారమంది
సకేత మయున కుసుమ జనుడెంచినారు।
శ్రీకరుసామ్రాజ్య పట్టాభిషేక
మవధరించి తిరిగారంతయు రాము।
యూర్థ్ర రజిలో పలుక శిరుమారు.
మొంతకృపించి తిరిక కులాధికు।
మంత సంబున నుకొన్నా పదిరాంత్రపిర।
కను గొన భాగ్యంబు గతిగె నావేళ। [illegible]

శ్రీ నిస న్ను ఖం బన యూ రూ ని నా ష్టి।
గను గా ని (శ్రీ) రా ము చ ం (డు) ఁదె క్కు నియో॥
క॥ ము ని నా థ మం చ్చ సం చ్చవ
శ్రీ నిశ ము మన కి స్త్ర మెం తయూ దటు నె న్నే।
వా ను వం తు నిశ స్త్రము
అ ను వూ (త్త) ము స్సే ఖుఁ గ ల రె వాం రు న పు న్నై నే॥
క॥ మా క వి ఖు బె వి ఖు బ వి ఖయు
మా వూ రి ఖం సు ఖ ము బ ల ము మా క స్త్ర ము యుం।
మా కీ ర్తి సం స్కృ త బ యు ము ను
మా క న్ను యు వా యు సు తుఁడు పా వి వే కా న్॥
క॥ శ్రీ తఁ డం డ గ సు (గ్రీ) వుఁడు।
హిం తుఁ డె యు ను క పి బ లం బు నే వి ఖ ఖాం దన్।
ఇ తఁ డం డ గ మా జా న కి
గ ఖి దె న్నై ను స ఫ ల ము చెం న్ కా ర్య ము. ల న్నే॥
క॥ జన క జ శా క ము మా న్నే ను।
వన చ రు ల ను (బ్రో) చు క (జే సె) న్నై ఖ రి వె ల ఉయర్।
శ్రీ ని లా వ ల సా ఖం (త్రి) ని
ఖ ని శ ము (బ్రో) చి కిం చి నా ఁ డు ల త నూ జా॥
సీ॥ వి న వ య్యు మ ని చం (ద్ర). వి న్న వం బా క టి
వా ను మం తు మ హి మ నె న్న న ల వి గా దయ్యో।

ఎంత కష్టము జేసె నీ మహాత్ముండు।
ఎంత పుణ్యాత్ముండు నీ రఘురాజు।
యితండు జేసిన సేవ మెంత వర్ణింతు।
వివరించి చెప్పింపవే రఘునాధయ్య.
అని విన్నపంబున నా రాఘవ దవి।
భావించ నా ప్రౌఁడు శ్రీ గాబంధువుఁడు।
హనుమంతుఁ డన్నయును సుకొని మేము।
శ్రీ మదినవము నంతా పరుండు యున్నాము।
శ్రీ నవనివయని నాకుడరా మవచ్చని.
గను తానినిన మోక్షి శ్రీ విశ్రయుచ్చినయు।
వ॥ రామచంద్రా యెవ్వ వృత్తాంతంబుజెప్పెద॥ హనుమం.
తుని వంశీంపుము నుహా నివిధంబు ముసయు తీనిచారిత్రం.
బు బుచ్చి ద్రింబు హారి హారద ప్ర స్నిదుబు ప్రాంక్ష్యాం కనిలయుం
డు। ప్ర ఛ్యం జన దేవుని నిజాంకబుండు। శ్రీ తనికసాధ్యం
బైన కార్యంబు వేదు। శ్రీ ఖండలరాద్రా కారుండు। పతున
వ్యభ్య వనంబు తనికి నవయుండు వేడు। హనుమంతుని
చేత। మా కుల నకల కార్యంబు నిర్వహించె। శ్రీ వనిమహత్వం
బు మా కుల నిజంబు గాదెలిసినది గాదు। మా కెంతెలిసినది
నిజంబు గా విన్నవించెద॥ వినుండు। ఇతండు మాయొక్క
కీర్తి జేసిన కార్యంబు నకు విశేషంబు జెప్పెద। నదియెట్లుంటెనె॥

విరాజ దశకంఠ రక్షోవిదారణో దయు ధ్వంబుసేయు సమయంబున॥
ద్వి॥ పాలా శ వర్ణంబులం దంగ లగు నాట(
రావిరి కెప్పుల జాఁ రఘురాము తోడ(
వెవశిం బయున్న రు వర వరా త్ర్రాము(
బద్ధవ సమో వానరా మహా వన రాము(
శ్రీ పల్లవ డు మధు శ్రీ వంటి ప్రవిమల గుడు(
బి ప్పుగ జా (ర) వి నస్నరు బాని(
శ్రీం తటి రావణుం డంతరంగమున(
చింతింప బాని నసి వంబుకే(
క॥ శ్రీ కృ జరా యియు వే తను
విలి వి చు ష్ట్ర ము సు తు లు విం (శ్రీ) న జులుర్(
వి శ్రీ వ ట్టె టి క త్రన్యా వి రి
వ శ్రీ తి ని కి సెం టి ని న చు ల ల ను గ నోదే॥
శ్లో॥ అ ని విలు ష్యు బిం తిం బి యూ రావణుండు(
పు న సు లు వ లసెక మా టు డలు తోచి(
ని ఁ కె యెం బయాం బ నె న్నె వ్వ రు కేరు(
(శ్రీ) కె టు వి (శ్రీ) మ కొ విలు యు ద్దైన పాం డు(
బ కె డు యు న్ను డు యు దె మా మా న పు డు(
మ శ్రీ వ మా న పి నా నా ర్త పు ం తు(
గ ఢ వి వి పు ం వర తె ద తె ప్పి గ ల డు(

కొడు వాఁడు దనుజావిష్ణు మద్రైవమాఁడౌ।
శ్రీ న వ ద దొమా బం బయు సు రు బబ్బి బ బి।
మ్రై ర రసాని తో ఢమాంమా రు బ బ్బి।
సా రూ ఢి వి ను ఖి ంబనా ది   వ రుని
తో డు కొ ర వ న్న నం తో కెం బ తో యు।
తో డు కొ వ న్ప రఁ మె క తో ఢ ర దా న వు ని।
వ న్సై తుఁ డు రా ర సా యు బ బ రి వి।
మ ప్పి ర వి వ ద బం తం మ నే ఖ।
వై వ గ వి సె త్తు దు ద ప్పిం ఖఁ గ ఖ రు।
వి ల్వ లు సా రిం బు కె న్న న వి మ.
గా నం బ ద న ఖం కి కొం ధు ర వి ను యు।
దా రం త ఖ ఢ వ ద్ర ద ను జా ది నా థు।
క ఖ న న్న బ వి పిం చ. నా ర సాం ర్పు ఖ।
తె వి యుటె వ్వ మ ఖన్న ధీ ర త తో ఢ।
రా వ నా లుం ఢం తో మ్మై రా న సా యు తో బి।
తో వ ఖు యు ఖ్యు నె న వి బం త తో ఢ॥
కొ॥ ద ను జా ది మ మ్మై రా వణా.
శ్రీ ను జా ఖ బు ఖ్యా యు ను తు యు నం ది న వా ర్థి।
శ్రీ ను మ్మై న బం ధు జా త ము
ల ని గూ వి ర రా మ ను నా యు. నా న్ని ని లం కే ళ

క॥ నా వదనీ మయము లేదనీ
యాగమ లలి వినృత్యంబు నేర్పు దవినృత్త్యౌ।
నీ [illegible] నాంచ త్రిప్పియ వసంపద.
నా వనన విలి మద్దెల వినదయము లాడే.
సీ॥ మై రా వరా యాగో స్వరము.
ఘీర లలిత లొ స్వరింప యా నృత్త త్వర మలలం।
గీ రా ఘన ద్రు రంపన
చా మ సక్తి యము న నీట త్రదిమీ త్థలి లే॥
తే॥ మనత టియము వపారంభము.
మనసన వరంతోంచ లోకేశ్వరా వరాన।
స్పృశించుతే యనుల జూడుము.
శ్రీ వియా త్రిని (మై) నిల ఋము సత్సలిఁ॥
క॥ కలిలి లసన స్పృశించు।
పార ణామే మనన యేమున్న తధ యమున్నదే।
నాలి మన స్పృశించద.
స్వైరా వ నైవాల దుపు యున్న పసపా ధ్రీనాం॥
తే॥ (శ్రీ) రామ వినరామ చెప్పదను తలి।
మై రా మనా నీ త పాన తే వినము।
శ్రీ రా తుల గ నాది శ్రీ రంగ నాధు।
ధీ రుమకే వ్యానధీ రంగ నాధు।

పా తా ళ ము న వా ని క కు వ్రం బు గ ల దు।
భూ త ల మ్మ న ము గ ల సౌం ద ర్య న ను।
రా త్రి గాఢం బు శ్రే ష్ఠ రా మ గా ఢం బు।
చా వం క ని ర్ఘ టి మ కు వ్రం బు లగు.
నా టు లు కొ ల్ప లు గ్ర హ ము వా జ్ఞు।
లా గు లు లా గు గి ళ్ళు తి ర గ నా గ ము లు।
నా వి ము రె లు [illegible] ష్ట లు మ న ధి మా ల ము ధ ము లు।
వి వం క ని ర్ఘ టి పు ర ము ల యం దు.
శ ల రు తు ల్యం బు గా నా శి ష్యు నా థు।
తె వి ధం గ జ శ శి ద్రో ధ ము ల యం దు।
రా త్రం బు క న్యా క న్యా రా త్రం బు ల ల ము.
వే శ బు ద్ధి వి గ ల రు ఢ రుం డు వా డు।
మా ని శా స్త్ర ల్పి న ల్పి ర వ శ ము గాం డు।
పూ ని శ గ ల వా డు ధ్వా నా ధ వా డు।
ఆ త్మ తు ల్య వి వ ద న ను ప ను కె నా డు।
తి ద శ కం రు లు డు న వృ త్తిం బు బు।
(ఞ) కె టి శ శి న మా ల బ ల ము ల తి ద।
లం కె వి రు త్తు వ రా వ కె తి ద।
ఈ తా ళ్ళ ము న కే శి వ స్ఫు కెం భుం డు।
ఆ త వి శ న తి దు త నా ప్రె కి ఱి ల ప

సంయమనాప్రియమాధియునను నవెన్నెది(
వరగనల బను(ప్రాక్షుద్ధపటరాజు తరణి(
తన్ను బను(గ) నృత నటించెదవు.
మన్ను గొదగ తం ధ్రువ లక్ష్మి బందించు.
మదవి సలకిసేలవర(గవిచిందు
(ఆ) డ యు బల రాక నెంచి డిచె అవన్న.
నను పెచె డెమురాజు తెమ లెనెడి నత్రిమున(
భాందయుండెనెయుంత మొ దం బుని క॥
వ॥ [illegible] యుసదరక తంథ్రు నెమెంద్రు బంధించు యుండు బని
తనాను దుబుం తాకుల మా నసుంద్రెమ్రె రాజనా నానా విధంబు
లనన్ను తొంబిన వంకితనం థ్రు నిడినా లా వందబులా కర్పించు దమ
మానసుంద్రెమ్రె రాజనాం: రాజనా నిచి అవి డి పించు లక్ష్మి.
వదనుంద్రె లంక(బ)విరంబు రెండిన్నను డు॥
ది॥ ఆ ఒబ్బు నాం(డని తెలసి యారాం రనాండు(
వెబ్బు గొ వదితయు పొందం బుజము లు(
నెచె తెత్త్రిని దుబ రెబ దనిదుం చెంబు.
అనొ యినదు లేనె దెన్ను తెగ్గను(
మును వ బి యువ తా రవసులుము న్నతాలు(
గానకానిరా (జ్ఞ)న కులమున్ధరించు.
తన యెటు మును తన్ను యు దా యూదు మనసు(.

ఉ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ఉ [illegible]
[illegible]
క॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
క॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

తన యింటికిఁ బోయినప్పుడు తద్వయస్యులతోడ॥

వ॥ ఇవ్విధంబునఁ దమ యభ్యాగతులు నొందెదననిరి రాజసముం.
ఋ(బ) షి యిష్టపడిన రాజును కేళ యింబున్ను తనసమానంబున
కు(వు)మి కించిన యపయింబున తద్వృత్తాంతంబు విశ్వమహిమా
రాజు యింటికి యు త్యంత తమ్మి నింబున విశ్వమహిమ నెంకించిన
వం జ(ఘ)ర్షి ఘంటు లాదరించి పేష్లియము ఘ్నరి॥

క॥ దనుజేశ విశ్రుతార్యన
ఘన మను మయిదిశలు ద్వారాలయు బాడమెన్(
గను మాన యన్నయు మానును
విను వింపగ వచ్చి నా మయి వినుదనుజేశా॥

క॥ శ్రీ రాజాధింటి కేగిన
పై రాజును బల్లి(బువ్వ) పనుపాది పుటన్(
ఖ రి ఘైసన మేగెను.
భేరి మృదంగము సమేత ఘనతరం బొప్పన్॥

క॥ శ్రీనివాసయాత్రను దిన(
జననాథు లంబు(దు) నిండు జయ మిను నింపన్(
శ్రీ వినుత మయింబు మేగెను.
తన పురమున కేగి నావి దనుజేశా॥

వ॥ ఇవ్విధంబున వినుచుండిన వృత్తాంతంబున కద్దింబు విశ్వ
మహిమండు తన మనంబున బుంటించిన రాజునుం దత్తంతముల

12

(ప్ర) శ్రీరాముండు వాఁడింత కార్యంబున కేమంగలవాఁడు। వాఁడేమి
జెప్పెద నీ యసహాయంబున దన ని వారించ వసు(శ్రీ) పున రీతింబట్టె
రావణు పుత్త్రుం తంబు [illegible] సు(గ్రీ)వుండును దాన వసుధా
బలంబున నికడకేఁగి దిన ఖరంబు మాత్రమె నెవ్వని యెడ॥
ద్వి॥ నీ వరవసుధ [illegible] గరిత్ర [illegible]
కానకె [illegible] కార్యంబు [illegible]
రావణుఁడంత [illegible] రావణు బలుఁడ
[illegible] వనవాసంబు [illegible]
[illegible] రావణుండు
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
రావణు [illegible]
[illegible]
[illegible]

కమల హృదయుండ రక్షింపుమనకుశలు(
శ్రీ సురం ద మోహించి మను తరి (వ) గతి(
శ్రీ నిన ప్రొఖ్యాతి కుండా త్రి మోహా బించి
దనుజే శశిమదినిత స్నిగధ దశ
మోహా బంధు నరక్షింయు మయు త్రాంయుగమ(
రాజు వీరు ఖవె వరాందు గదయుంత(
వినచరుఖు ని (ద) వరవకుస్త్రె నమా రు(
ఇన ను తుం దుశలినె నిత్యహింపం గ(
జాల మయు (బ) ప్రే నఖా యినెనెదు(
విలా శుస్నె నమోయు యు వంటె కాం రీ.
గతు లన్ని త్రి కారయు గారం గ దెవెదినాదు(
శ్రీ తి వర (క) ఘవం తు దెన్నెన త్రినాందు
నా సు వం తమ నకుదె యు నం తిమెకాని(
దను జే. శమొం త్రిరు దరిటె త్రిదేరు(
శా వర్రి దె గమోనాయు ప (తా) నిరిదకు(
శి వర్రి కయుం నారి నతు లన్నినారు(
ని సు పెంచి మునరీం. తి మి న మోహ త్రిగమ(
వి సు తిగాపం చు దె వె వె గంగ తు యు॥
వ॥ ఇ ట్లిద్దం బునఱాంచవం తుండా దినపూ కుకురాత్రింబనుత్తే!
వనిశ్చ పరాయువా సు వం తునె టి గనుంవూన నా (ర) కారంయు

సత్యమయం సంపాదాంగి రఘునకు॥.

కామవరం మునిస్వామి ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

శ్రీయూర రూపని జతయు మద్దె తాంబుదిబదదానుబ్రీ -
శ్రీయుబీమా తమురవిశం రుద్నిబ్రహ్మాత్రెవిపకాదప్రా
రాత్ర్యునగ రావంద వింధ్యం జన దుష్ప్రని గ రాంత్రి ష్ఠీను గూరా.
కయు మసిన్నంత తవ్వు హృ కిని కాంత(దివన్ర(రానుమస్త్ర
మాం తా పిం జ యు వి జ యుగ్భ వ॥.

క॥ శ్రీ నియు ష్ముయూ వి ల్డే మనయు॥
దన ఖగనవ ఖించ కరారివ్రానందమిగా(
శ్రీ నిఖజవిన నామా కాయు
షనమునక్రీ వీకి దృకా రాయుబుక్షేఁ॥

క॥ శ్రీ రా వనయు(దీ వీ శను.
కెబ రా వనయు బ ష్మయుబ్రమనుజాదిపులరిఁ
మీరాఖ రదుం బయుసుమను.
ఖరి ఖి గ(జెప్పి పింపె నని బదనూజా॥

క॥ మ దూ తయు ష్టిమాన్రయు.
శ్రీ ద మవిని యూ బి వప్ర్య యుంత యయు నాగ(
తా దుల కెజై స్ఫ్రి రయుగ్కథ
క దన వ ర్గం యుగాను కపి కెం ల వరా॥

క॥ శ్రీ రా వ నయు(దనుద్దె తన్(దు.
శ్రీ రుం ద తి మ యు వాదికే
యు వృ యు రెం డు పెపీయు మా త్రా కాంతిపు॥

విస్మయంబొందెను।

వినియుంటి వసునన్నెనేసుల యందు।
దశకంఠుచేత బాధలు బొంది సురలు।
విధికిమ్మె సరియాది విష్ణువు కదరు।
వాని స్తోత్రముల్ జేయ విన మోక్షిచ్చు నరిపిడ ముబాధ।
వినుపింప నిలయు వినవారి జూచి
సురలారయూరి విరాపు శుభ్రములయ్యెని
వెళ్ళవ పుం డాకపాత్ర వెలయు జెప్పెదను।
మనుజాకృతి నినే సమర్థాం డవంశ
మున బుట్టు చున్నాండ వేమాదంబు తోడ।
వనచరులై మారు వసుధ బుట్టు।
వనియూత్తజ్ఞయు ల్బ్రనయూ రీతుగాను।
ఆదివిష్ణుండు మానవాకృతి చేత।
ఆది శేషలక్ష్మణుండై పుట్టినాండు।
ఆసుర గణార్బంత హారి బలంబయ్యె।
ఆమర రుద్రుండు సవానుమంతుండయ్యె।
వనజగర్భుడు జాంబవంతుండై పుట్టె।
ఇనుండు సుగ్రీవుండై యిలను జనించె।

ఘన తయుం(డ్రు)ండు నంగదు(డ దె)నంత।
మ సు జు లు యీరి తు మ రగ్రంపు వారు।
వనచర రులీరి తవ దికలవారు।
(శ్రీ) లక్ష్మి జానకి ద్రిం బు గాను।
శా యు మ దిగా వనెన వ త్రి బం ధ్రిం ప్రు।
వు ట్రి రయిరి లా గు ప్ర ద లి లి వలను।
నె ట్రి న రా వయునిని త బా గౌరి।।
గావె దవా(డు నెత్త మ రావణుం డు।
మెయినే వెం దున ఖ డ్గ ది నిశు।
రాము(డె యు(గ(దుని సుగ్రీవుని బ్రోచి।
ఆమా(దనే యనగ వారా మనసెని।
రా వనిని సుధుని మై రావణాని పు।
నా వరం బనా(గ రటిపె మోంగ్సు।
బ దవేసి. నప్రియూ పగ, దిర్ర (దు)ం బు।
వి దల వన తన తరి దవెం టనె నిస్సు।।
న మరం బు లీ పల సుం పిం చ(దలను।
తమ ర వయుగూడ వారి। వయున।
హిత పు డె ప్ర ద [illegible] నికు నిర్రె నెత్ర మహా టు।
(ప్రే) త్రి యీ పూ జ్జ। వద వి ద [illegible] ని।
మా తం (డ్రి) చెప్పి నవలరగ్గవా రెం బు।

శ్రీ వి గాం శై ప్ర ద (ప్రి) య ము తో వి సు ము।
రా మ రా వ రా య ద్ర రం గ రం గ ని నం ము।
హా ధు కే గ్ర ల హాం ధ వి త వి (ర్త) యుం డు।
వ న చ ర శి రుం డు హా యు సూ నుం డు।
శా మ వం ం తు చే ని పు హా తే హూ ధు వం చు।
వి ని యు న్న దా న నే వి ను ల యుం గు।
శ్రీ ని కి (శ్రీ)
శ్రీ ని వి న్న వం చే శుభా రా గ్రు ల న్న।
వి ని త న యుం తి లో చే ని ప్పు ల నే యు॥
కం॥ రా ర ణా కే చ్చ యం చ్చి న
న వి వ ర ము ద ప్ప రా ము. నా తి రా వినె।
యు నే కి నే లు గా ర్ణ మి
శా వ ల పి న గా కే పో డు. కే మ ల ప్పు న్నే వ॥
క॥ శ్రీం దు కు వి కే హా టు లు.
సుం ద ర వ ద నే వు వ టి పో వి కే యు నే నా।
ముం ద ర ని లు వ జే సె గ మె.
మం ది ర ము న నే గు రు న్న ము ది టిం తిం చె న॥
క॥ వి న మే చె ప్ప ద మా ని.
శ్రీ ని మె యు న నా గా ము (ర)ం బ యు సు రే శు న రు న।
ష న ము గ మే డు కొ లె ని ద।

జననమున్ స్సుశరము వం.బి. సరసము నేనే॥

వ॥ ఇం. తన్నైరా వనయుందు. న తింత తి(ప) ంబున సూర్య.
కృష్ణ కృష్ణ ఇ దేవ్రానయు వర్తి పెట్టి మన్యు వుంచు మన్నైరాని
తన తస్రాం బుప్పెమున దిలం వెత్తె కొంబరాఖ చత్ర్యాయు.
దనస్తంబున పుగాం తదూరంబున నిలిచి కృష్ణ కేవనంగ
నుం గొనియె ఇనియె॥.

ద్వి॥ ఇనకులేశ కృష్ణ కేనా వృత్తాంతమెఱిగి,
వనిలిచిరా వలెపుగాయ యన్న దిక్కు
దెలిసిని దిలిరుల కరత్తియులను
తెలిసి దెలిపిర్తి తిరు లనుచి
హాసనం తుం డసవాం డునాం కృష్ణలక్ష్మి
నము స్వందనం చరిపు రుయన్నారా
ంధుస(గ) తళ దినవ్వి రుస్నాది
పాంధునాని దృర్శరా వుటివాను
ఏమిటి యును నరాయు తుమే + గణాపి
మాపా అకే ఉవేగ సరిరమ్మనిన
మైరా వరుని మాంటు మది అడిగిన విన్న
ద్రిరు స్నేహ కృష్ణ కొత్తైవె దేవనంతయును

క॥ కృష్ణ కొ సురుచి దీప్తిన
మణి తర వలగంబుల యువిగ పరిపరిగ మరిగ

న్నృ తు నా ల నీ టి గ ను గా ని ।
వి తు తి తు శు క మా న సం యు వి స్తు రు మొం దెన్ ॥
క॥ శ్రీ కా కు ఖు ట్రి ది రి నిన్ ।
యొ క క బా ర రా కొ యు న్ని నం త యు మ ద లౌ ।
ప్రా కే ల ఖ మె ము ం దు చు ష్ప టి కొం దు ।
శ్రీ క రు న్ని ఖం టి కే గొ యు బ రు దు వ హిం చె న్ ॥
ద॥ శ్రీ ప్తు ద ఘ టి కం దం బ ర వి ధి ।
నె ప్పు గ నె గ యు న రాం గా ర ము న ను ।
మ గి మె తో గ వె యా ప్తి ప దం బా యు ।
శ్రీ మా దం సం త ఘ నా తీ టు దాం టి ।
ల గ ర ర కీ ము గా ని నీ క్రి యు వె ద రి ।
మ ర లి క్రీం ది ని వ న్ని ము ద నా నాం జే నె ।
బా ర రా దు యు నో టు నా ది వే మ దియు ।
సా ర ద వ న్ని ము లే ని యా తు నో యు ను వం ।
త న శ క్తి చే త నం త యు సో దం జై ని ।
శ్రీ న ప గి ప్రీ దిం వ న ల వి గాం కె న్ని ।
బం ఖం లె ద్దె తు ల్లం కు న్నె ఘం ఋ వె కే ।
నం త టి స్పు టి కం కు న న్నో టు వె ద కొ ।
న్నె రా వ వా లం కు న్ను ము గు ను కు న్నె గొ ।
మ రా శ్రీ నా కే శ యు ల్లో తో మ ల ను ।

ఇటువంటి ఘనకార్యమొందునదే దు|
మహిమ ఘనానస్పదమా తాళవంటి|
నాచే రవ్య నమ్ముగ్నె ఘషిలోడి|
ఖ్యాని జాలిచనయం తలిరాతయుస్తి||
దాగ్రిమీచాలి దనసుయు దయు జేసినేను|
తాటించి మెలతిని బులుశా ల్రీమునను|
హాలిఖాకే లిడె యార్వు దబ్రోయు|
శ్రీ హాండ నా కోటియుం తగనుప దిన|
ఎగరశ ర్త్రీము గోకెయుచ్చృ యువేయుంది|
మరధవగ్ర తినంచుమా టుని సుపిం ప|
యుని నిస్య వించ నయంత టున నాండు|
ఇనవంశ సూచ రుండనవా . నిభా చ|
తన రాగి సూచశ్మ త్రాం తవేయు తటి|
ఘనతలి యూ కొటి శదకే నిపి ఫ|
శ్రీ కో టి యుయుశ్య దం లం ప యయుభూచ|
శ్రీకృ రిష్య త్రాం త మం ప యయుభూచ|
తలి వా రగ్న మన్యయు నిటునని ఫ|
తగిలి శర వట్టి నిననిం చనూ చరుండు|
శ్రీ టువె గ వయున బోయుయుయూ కోటిభూచ|
వ్యా టు మం తవే కను సూచరుం దపదు|

ఘు టి రం ధు ఖాం ద టు గ వి వ చ్చినాం దు।
ఇ ల నే న క్రిం ద కి నే కి ద న సు ఖ।
బ్రా హ్మ ణా తాం శం బు సా ది రం ద ప్పు దు।
ఆ ధృ టు వె యు మో జ నం బు లు బో యు।
క ను గొ న్న ద రి నె ని త్రీ వ ను నంబెం ది।
మ న సు న నిం త న వ్వు తె వె రె లికై।
తి రి గి పై రా వ నె ది పు న కే గి।
ఇరు ర యుం గ నే పు టి కు ద న్న వ కొం బు।
ని జ ము పై రా వ నా ని జ వా సు నే దు।
తాం రి వా గా దు ల క్కై న న ల వి గా ద యో।
ఆ ని వి న్ని విం చి న యో త్తై తే వి చ్చే దు।
మ న సు న మో హిం చి మా న నా త్తి తి ని।
శ్రీ వి భూ మ సు రా ప పుం త బు దొం చి।
శ్రీ ఘు రెం దు ద్రై దా న టు దం రె వె ద్రై।
పై రా వ నెం దం త పు చ్చు మం దు లు సు।
ద్వి ర త చే తా వి తి రం బు గా సు।
మా వ వం తు కి ద కే యు బి సు తి ద్రై ని।
ఆ వి ల జ యు గా రా తా బు టు గ ద చి తె సు।
లం తై న కొ దు వ వే డు న్న టి పై న।
లం తై న వె ప్పు రి రె నె మ ర జొ కే।

మై రా వ ణా సు(డు మ హా వ ర్యం బు నా(డు|
మహా రం త ప్ర (భా) న మ ది ది ఖ సి యుం డు|
శ్రీ ని ఖు భు ఖ్యా ధిం ప వా నా మం తు(డ వ్వు డు|
తన వ ది ఖా న యుం త యు శం కే కే|
కన గా ని యు ఘ్న ని దెు క పి శుం ఖ రుం డు|
దను జా ధి నా థ యుం త యు జై ప్ప నే ఖ|
విన హా సు(డు న ని ప్ర. హా వృ ర కే త్తా ద|
ఘన త జా (గ) త తా ద పు టి కా యు కుం డు|
శ్రీ న ర చె ప్పి న ద్దె తు(దే న వు ఖు ఘు న ను|
తే న రం తు తా నా త్ర రా దు ర ద్దె తు(
హా న ర ఖా ప ఖ(జ్యా బ్బి సు ద్ర వ ద గు డు|
ఘ న రా ఖు ఖు న్న ప్టై క ద కే(ని ని ఖు బి|
మ న ఖు ఖై మ ర్మ మం దు ఖు జ్జి|
శ్రీ న ప్పం ద ని ద్ద ఖ శా యు తు ప్పి|
ఖా ని ప్రి నం తా మ మ ను న ను బ్బు భా సు|
న ర న త నా. పే ప్రై నం ది ప్పు కా ~~ను యు~~ ని యు|
గ ర వ తా వా న పం తు క ద కే (గె ని ఖ బి|
ఖ ఖు ద మై యుం దు ప వ న జ నే ఖ|
ఖ ర్మ శ రా త ర ఖు ప్ర ర్త్రై న
శ్రీ ని వి వ హా స్త్ర ఖ ఖు బి సు తి జె సి(.

ధనమంః యోగీశ్వరులు వెదెమోము(
రిద్ధిగి నస్సు దరాత్రిసబలము(
నపుర్ధ్వే మానే నమహాబల(శ్రీ)దను(
శ్రీనిచెప్పియో గతినియుంత యుడాఁచి(
తనదూత లనుగూఁడి తద్ధియున పుడు(
తనపురంబునకేఁగిద్దె యుఁడంత(
నంతఃపురంబునను యుతు పెట్టి.
సంతయునెఱిఁగి రాక్షసయుంచి వాఁడు(
తనసోదర్యునకుఁ దర్పం బినబలబ.
ఘనరావలిస్నేహముల నా పెనసెఁడు(
బలిమెప్పు వెసనిప్పురమంద నపుడు(
తెలరవందసిద్ధ దశవృలు గేవలయు(
శ్రీరనిశి నమునవమునవర్ధియు యంతలిక)(
జిశిము ముదె ప్పనిదనిత సోద్దిప్పి(
భ్రమయం తనె వనిర్ష్య వయసు బెంచి.
నమ్మ్రోస్త్ర గా వరనకేఁ నివసనవాఁడు(
వ॥ ఇవ్విధంబున రామభక్తాగ్రేసరుండగు వానరుండగు నా.
శ్రీశైల పట్టణంబున నిత్య శివనామసంకీర్తన పరుండై వెలయు
ఈ నమంబునిం గనుంగొని నిత్య శివనామం దయ్యం బొప్పియుం.
బును సన్నుతించి నా నమంతా యోగి (శ్రీ) శ్రీ తేజస్వింబువలన

రాజులు కపి జనంబులు కడి పెరవలయు నై రావణు జే
నిరసంబున
తము లయలు వరాతించ్చే సా(జుల రిపులు ~~...~~ నద్దై యులుంజుల
నెలె వ్రిసవలి భీషణుగసంగానవాసు వం తం దిల్లునెయు॥.
క॥ దనుజే శవైరా విభీషణా।
వెన యుగ వయమా యు దెలు వేందు రుసాతో।
లెన సూసం దు సనిపును.
శ్రీనీ కవయ హాన్య రిశ సం దం దంత యుత్రే వనీ॥
ద్వి॥ శ్రీ నయ య్యుహాసు వం తందాడినపూ మ।
వినయా విభీషణుడు విన్నయం బం ది।
హాను వం తయెం తేనా యు సుమెుము।
నను జూచి పూటా దివి జయదుల వ.
విచి నిహాసువం తుందే విభీషణుని।
గను నానిద్దే తెయు ఘనుండై నీవు।
ఇంత కు ముసు నదయ యు బాయ।
ఇం తదెయు ఘనే లిం తలా నీవు।
శ్రీ నీ విభీషణుండ త్రైయాబుం బు।
లెన తనా జు నిజొ బయుం తకెముస్తు।
ఇయుక బ్రనానయలా యు ఉండే।
వయు తరవా కేం యు వయు కు బసా(డు
నై రావణుడునే(డు మా యూ కృతని।

నా రధ ప్ర ద: కీయుంబిన్నై ప్రగోతో దు(
వబ్రెనోవే కయుగీపా యుసూ నం దు|
మె ఖ్రుగ్యుగీవా ర్రమెం దు ముబు యుకు|
శ్రీ ని వ ది బం తిం బ యూ వి భీ ష ణు (డు|
మ న జె కు (దు న్నట్టై మ రు గు కునెం గి|
ఘ న చ రు ఖ ని ద్ధ ఆ వ య స తో (జా బి|
ఘ నై న గా వ ఖ ర్త్యు ను ఖ న్న పోయు|
గ ని నే నే ని చు క్తు ఖ ను న్న తోరు|
వ న జా ప్తు (దు నే ని వ న ము ఖ మా ర్గి|
శ్రీ తి వ శో భి నె న్నె న ట్టి. కె పి మూ కే|
న తి వే గ (గ ము గా నీ యూ వి భీ ష ణు (డు|
మా న వా ధి కు ల న్నె రా వ ణుం డు|
ప్రూ ని కె తో (గా ని పో యె (గొ నె (డు|
శ్రీ ని న్నె యుం బ యు న ర్త నం ద ను ని|
గ ను గా ని సు (శ్రీ) వ రా ర్యం బు చే సెను|
శ్రీ ను చు చిం తిం ప్రు చు లా ను మం తు కి ద కు|
జె. ని ర స్తోకిం ప్రు చు (జూ నా ర స ముయు మే కే(
వ॥ ఇవ్విధంబున విభీషణాసు(శ్రీ) పు త్రుం డి కో కం బున జాం బ-
వం తు ని కె ద కె (గి యు త ని తో ప్ర తాం తం బు వి ను పిం చి యు
కె నా ఢి న వో ద్రా ని హా ను మం తుం డు న్నా లా (గ) గ వ ని కెం బాడు|

నా పలుకు సునంద నందనా విశ్వ మనోహరం దిష్టినెము॥
క॥ విను మా నా నమ యాద్రి తీర్పుడు.
ఘనదా రాజులని దురవాతిమి. నా ర్యయుబె జగతి
నివసా రిన శ్రీయుయుం టివి.
శ్రీ నిలా త్ర్య జన్మ ముదా ద్రుయాంప దయుప్తైన॥
క॥ శ్రీ నవనినా మయు తనాశుడు॥
తన చింత మల్ల దబదుబుం।
తన శర రాజుల మదిదలనుకు।
వనిబ దిదుః ఖం వయొనెవ్వా నమలు లినదిగి॥
వ॥ ఇవ్విధంబున రామలక్ష్మణులు వైనరాఘవనామండుగా
మయిన సుశ్రీ వ విశ్వమనోయు విన్యయమా వంతు
నంద నందనా సుశ్రీ ప్రం దిష్టినెము॥
ద్వి॥ వనచరోత్తమ జాంబవంతయు తేనెవి।
ఘనమైన రామలక్ష్మణులయుత్తరీ।
వైరావణులుదుద శ్రీహాయులజేసి।
ధైర్య తనాన సేమహరువేదయుత్తను।
కోరి వని వర్షింగి సేజాంబవంత।
వనచర బలిత్రే తెల్లమా రిన విరాదు।
దైవం బున గూదనంద ఉతిసెక్మొంటు।
రావణు చేచె వల్లైనె గ్రుయము।

శ్రీ నను ము సంక్రీడఁ డాఁడినవాఁడు|
వినిజాంబరంబుండు విభ్రాంతినొందె|
మహా ఋషు మా టు దనర్హులమంతసెకే|
యహూ రతె యుంబెనునెకింతఁ దడప్పు|
భాను సుంతుఁ దబృ దయిం చ శోకే|
వలు ను ఖ్యాం దవ దిలినె మోదంబుసెకే|
హరి రఘు కులాన్వయు· హరిరా వు భద్ర|
హరిత శ్రీ సాంబకే హరి లిచె నాం థ|
ఆకృతి చెసిన యిచ్చి కార్యంబు నెరన|
సానే తద త్యంబు న తలంబు విదచి|
జిన తనం దనని పుసాలి (త్రి) కాయు భ|
తన యజ్ఞ ములకు వచ్చి వనె తలగొల్లయు|
తవయుఁ డుని పు ను ధరసొజ కొయ కు|
ఇపు కాంవె దవయు నిన తసా వృష్ణి|
హన పురంబున సన్న గను గానవుండు|
శ్రీ సుశ్రుం దద యుఁ జేసి యుద్ధ నందను|
గను సానిపాంనిని పుం డిం చి శ్రే చి|
(శ్రీ) కటు వనరరబలము లశె వి|
వన ధి బం ధం చయు వచ్చియున్నటికి|
తను జ వం కాం బు ధి ద గ్ధం బు జేసె|

దనుజే శు(ద్రుం)చెనం తయముఖో నియున్న||
చిరా మద్రైవంబు నెరో ర్వి తమను న్న||
స్త్రైర రణమున వే తపత్రికిం పట్టెన(
నెంత తె ప్రుంబు అరి ర్పు టడ మారు(
అంతై నతే ప్పు అమదే రర డి(
ధర సిలి క్షరీ తృద్రైవంబు (వ) నె(
తిరు పు బె జై ఖా కునే దే లంకలోన(
బా స ప్రద్రె తే బయుచ్చో రి నడి(
రాతస్తు (వ) నెనా బయు న వులు బా ద్దిళ(
నన్నువు న్నుంబు వానరమూ రలోన(
చెన్నొర దకా (గి టుకృ త్రి మన్నుంబు(
తి దరం బున మా టు లా డె జి వారు(
మా (దమెను త్రీ రునే రు మెు దిన లోన(
మా తత్రి మా తం (డి) మా ద్రై వన్నెన
వి రి తన్నె నను-బయు న్ని నే రనుచు(
నన్ను బినన్నూ దన కీరా వునయుచు(
ద న్ను (చి) లోగలయో ఛరునన్న||
బరరా దరిం చే రు-బెువం బమా రనెను||
(ఆ) వనీర (శ్రీ) రాము యుమా ద్రా మ(
వన్నె ధ్వ రిరవులా వనెంబు దాం గ(

శ్రీమాన నానా క్షేత్ర గోరఖు రావు।
ఆని లు ఝుగాను మంతు దతశశేవయునను।
బారల బార్నిను లుంత మోదంబువేకే॥
అది త్రికుల విర వరి రవృఖ వీర।
అది మాల(ప) స్వైన్య త్రినీప।
మను జా తృ తిని స హృ(తి మాటుదాతృ।
జనత జపెం దాఖి సంతోషమొంది।
ఆని రుంబు మాతం(కి) యూజ్ఞాము దను౦బ।
జన కీ నా ల(తి) సహి తంబు గోను।
నా నానంబున కే ని యరదా మనోది।
రాత్రే మ లను (దు) ంబరాం బ నాబేత।
అత్రే రాం బునకే తన పదు రావీయు।
వనము బుపెదకి మానా యును సందను।
వనమునా నిదంబు దన రాశ్యంబుదె లని।
నన్నీ శి మాన రనంబు ము లోను।
బన్నీ కే లోనే విలు టువి గవ్వ
కలంకే లో వలనిన కలాదిశ।
గా విం బద్దె తూల బంబం పెంబద్దెబ।
రావ గాను రుని పోరా రా జిల్(దు)ంబ।
కలిమేశద బనిన యుంత లో పలను।

పె ప కృ ష్ణ వం దన గ వా ని గాం ది।
శరి ప గి దిసెం దిం ల యిల్లె లి విం తు।
శరి తా ర సు ని బాం రి యు ఘు సు ప్రస్తు విడచి।
వరి రా వు మిం లిం దు లర గి నాం ర ఖర్తి।
శ్రీ సు చు శరీ కిం ఫ్ర చు న ర్ర నం దను డు।
వ న చ శరీ త్రిప జాం వ వం తా వా సు మంత।
ద సు జా ధిగ ధ్రయి తఅ సం ద రాం జు।
గ వి గి (శ్రీ) రా ము ల ప్రన లప్ర్యు గాలు ల।
కె లు ఘ రాం త్రే సు ని కే గ ఘ్రి చె ఘ్రి లి।
ధ ర గొ జైకై న దాం ల ర్వ ధాం త్రాజుం డు।
తి రు గు ఘు ఫు న చెం ఘు ధ్రి ర తొకె।
పి బి సాం ధ్రిం చె సు యుం త కె ప్రీంచి।
శరి మ ర ఘు లసె వి వి బి సువా యుంచి।
మం తా దే యాన గ ల నాం బ యుంతా వి జ యుం డు।
మం తా వి (త్ర) మ వం తా దైం త ధ్రి రుం డు।
లి నౌ వి న్స్యం యు చె తి న గ్వి।
ప ప్ర (శ్రీ) రా మ వి (డా) ని నం జి।
దా ర ల కు ఘాం గం యు దా రి నే ద గ్డు
దా ప్రై వ ము తి వి దం (ది) (శ్రీ) రా ము
శరి లి తి గ్న సె ప్యు యూం త్రా ల్వ స్యు।

ఘుండ యుంగక వయు స్తంభోదంబు వెదు|
కం దు లై దయు, నైనయు. కీర వశము లార|
శ్రీ తి వ ల లం బు ల దు నాను పుం బు ల దనుబు|
ఇ త నికై కూ రలు వెుడ, బడ, డిబ్బి|
కర సా స్త్ర మూ వి భా గ కాయు ని చే వ ట్టి|
క రు ణి ౦చి వ ష్పుం బు గ ష్పు డెలింక|
ల వె ర వ ర కె ర్ఫుం బు లి లా గు నుం డె|
ల వె ర వ ర క ష్పుం బు లి డై ర ద బ్బి|
నా ర క యు త్రె త్తె క్కు మా ర న బా, ద|
కా రా. వ ని సు రు, దెం చ యుం ద బ్బి|
చ లె మె ప్ర త్ర్య దా వ యు గ, జం పు యు స్తా,ద|
న ల రు యు. మా నవూ వం. యు. యు వా రు|
మా ం శ్రీ కె ప్ర లా ర మా చ్చా మ చ్చ యు యు పు|
దం ఓ గోడె టి వ రా ద్యాం ద వం రో ద్రి|
వం (దు), దా (శ్రీ) రా మ పం (దు) దు దా న|
వెం (దు) ని బా ర లా వి డి ర యుం ద బ్బి|
మా యు ద్రై లు నిచే త వ సెయు ద్వ యు న|
పూ యు ర క పు లా ర మె ం. డి యు వేనె|
రుు ని చం ల సొంద టి యు గ నందనని|
గు న గా ని చై స్త్రా క షు నా, ది ష్పు ల నిచ్చిన

కం॥ తాపస రమ(త్త) తమోహర
పాపర వనజంబోద్భవ దిశాధ్యుడై
దేవమనుష్య దితిజామరు
[illegible]

కం॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

కం॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ని ను ద్రి వే ప్పు డ అయ్యె వి శ సా సు|
శ్రీ ం ద్రి యు ఖ వి గ యా న ఖ పు ర న|
వ ల నె వ్వ నా జ ం ల వ ం ఖు ం దు న వ్వ రి|
వ ది కె నె క వా కొ ం ల న ల సు జు జా వి|
వి న మే లు ను గి ర వ్వ త్తా ం త మొ క టి|
ఘ న నై న గా మ ల కై వ్రా లు ల ను ద ల (ఖ|
శ్రీ ం త వ గ వ గ నె ల హి తు వు జై వ్వ ద ను|
వు ం త న ం యు న వా న వు ం త వి వ వు డు|
వి న ఖ గా వ ం చ యూ షి న ఖం యు ఖ్య డ|
గ ను గా వ్వ యొ వి శ రా ర ం లు ల న్ని
గ దు వ గ ల న (దు న కై థు యు త (దు గా వి|
శ దు వె గ వి శ వి గ దు త్త వ్వ శ్రీ ః|
త ర ఘు గ ద ర జ త క్కు యు గా ను|
న ర న త యూ వి శ మ గ లు (దు ను వి వు|
పా ను వు ం తు ను వి సె ఖు యు వు ను ఖు న్న న ను|
వా వ్విం చ యు ను వు గ వా ను వు ం తు ః ఝూ ఖ|
వి న యు వి దే యు ం ను వె ల యు ం గ నం త|
వి వు యి గా వి ం చ ం వి శ ద ం లు గా ను॥
కొ॥ మా లు ఖ న ం ద న యు యు డ|
శ్రీ రా మ ల క్ష్మ ణు ల కె కా న మా శ్రీ ం|

సై రా వ ణా నా న మా లి రం గ|
నా ఘా ద్రి గె నె ర ఉ భా ద్రై ఖ మ యు ర మ్ముని.
శ్రీ మ వం ద ఆ కె ప్రు యు న్నె లి రా సు మం త|
శ్రీ ౦ ద ఆ ఖా లి ప ల న ద్రి క త నే ధ
నే క తం బు న గాం దె నే దు యా సం కి|
గా ష న్న ఖ ల మ వి గా రిం బు ల న్న||
క డ త్రి ఖ వి ని ష్ణు క వి కల లా జ్జి|
క డు వె గ భు న వి షు . గ డి పి న గా రి|
గ ఖ ల న్న యు గా రి గ ఖ ని స ర రా ఖ|
శ్రీ ఖ ప రా (3) ఖ వం ఖ ల ను ప ప స్వం త|
ఖు న్న గా రి ము నె న ఖి గా రి ము న తు|
ల న్నం గ న ర గా షు . ఖు ఖు ద న్న న|
వి న థ యు చె ప్పు ద ప్పు త్రం త ము క ఖ|
ద ను చె కు చె ఖ ను ద ను చె క్రి రుం దు|
వు హి ని ఖా ప ఖ ము ం ద మా రు త త న యు|
శ్రీ ర వి మ షం బు న వే పు యు ఖ్యు ఖ కే గ|
మై రా వ ణు ని సూ త్రి పు ను ఖ్రి రు ల ను|
మే త్రి ఖా లా ఖ్రి సా ఖ్యు న వె గ ద ఖ్యు||
శ్రీ ప వి వి ప ను మం తు ద రి నం ద ను ని| .
గ ను ఖా ని సు (శ్రీ) ఖ కె హి ప రి క్ష మ|

సై రావణాం దున్నా సురలు గుణితాళి।
శ్రీ రాఘవ లక్ష్మణ సంతానేన జయ గ।
ఎఱిగి యుండె ననేనయు ప్రభు దేవియు।
దశరథ రాత్రి సల్లను దని బిరాజులను।
చేరి కౌసల్యా దెంచి పిలయుండినను।
శ్రీరంగ మునగ దాసుడుం పునరుద్ధరుడు।
శ్రీ నరసింహ దాసు దనిలు బుద్ధి।
రామ నామ తల్లి యుం గుడు సంతతయునేను।
నా దశ శ్రీయుం నా దశ్య శరు।
నా నిరు హేమ యు సు హితా ఖయు తమాజు।
వినుచి రు అనన్య నివరదం యుగ్ నా।
వినతి యోరా సురం తప్పి తాం తపంత॥
ద్వి॥ శ్రీరామ నామము సుం కెన్ని ఇవా జు।
నారదయు త్రైరా త్రైపురసు తీ।
సరయూ నదగ నది సరపంయుగ్ సు।
ఆరదు సులలిత లతా మరపు స్త్రీ రూపు తేటి।
తామర తూటలుదా రయాపు రికి।
ఆమాలు నా పుష్పం యున సత్రి।
తెలుగు వయస్సుని కిట్టి కోటుసాన।
నైదు నలద్రై త్రియు మక్రి ...లు।

శ్రీ దిక్కో ఒ ద్వారకవలెం దున నెం కటి।
శ్రేదిం పరా నిదిపెంపై న(శా సు।
కక్షియున్నది దాని(క్రు) వువసుంత వినుము।
నె క్కు గద్దై త్యుం దని ర్జర(త్రై)గో।
నేతవలు నవ వరమంది సాధింబినాండు।
వాండికి ఖం(తు)డుయు టు వచ్చెనేని।
తమ వుమ షే(తు)ం డు దాకొనేనేని।
(త్రు)మువులు ననెక దిక్కు వానెరు గుసదియు।
దానిఠి తిటయుండిరుతరుదరా డ్డోశ।
వానిపురికి శీరు. వాయుజదాది।
శ్రీనియు ష్ణుదనుడ్డిశుందనుజసూనునికి।
వినుపింపన ఖ్యుడుపే డుకనంది।
శ్రీతిసూ త్రుష్ణు రూ పత్ని యుంజనీనుతుండు।
జనసంబుగా విళ్ళ సన్నుండున్నతితి।
జినకవులనాంశంబున యుక్తి నదిక్షి।
మైరా వద్దు ండున్న ను రెన్న పట్నంబు।
మ్మద్ది రిహా సవుంతుండు బిన్నవాండున్న।
శ్రీకొడు ద్వారంబున టు వారత్రాఖోగ।
వాకి కైటిలో మునుష్యవల్లభుడే ఫుడు।
ఎం దుం డిక్కొ తివిడీవ దవుసేవ।

ఇందే ఖ దా ర్యోంబయుయు యు శే కు (గ వే నే|
షే రా దు శ కు ను షే కు వు ఖుం బు|
నా ర త న వ త్స వ ఖ ష్టం డ న న|
మా కు ల న్న యు ల ని మా యు తా త్ర్యుం డ్రా|
నా టిం చ ని న రీ ర భా ల కు డ నీ వు|
కన్నై త్రి పు ర సుం దు నె న్ని క గ ను|
వే ద వి నే న త్రి ని కై ని వం ద్రి|
గ ల వ ని వి ని నే ను నాం (గ్రి యు దీ ర|
శ ల ర ని యు వి చ్రి తి న న్ప షే ని వ్యు|
శ్రీ ని న కే వు వుం తు ని నం త లో (యో బ|
వ ని యా ని యు యు దా ద్దు బ యు వు నీ రీ తి|
మూ టె డు చు న్న వు మ ర్ర యు నీ వు|
శ్రీ త్రి మా ట యు నా తా యు యు బా ర రాం డు|
వా వి (న్న వా యు త వ్ర (తు) ం డు న వ్ర డు|
(త్రి) ఖ్య న కో వా శ్రీ కే న లం గ వా ని|
బా ద చ న వ న వుం తు బా నీ నా (ఞ్రా|
వా ద చ న యు న ల న వ్యం డు వు ద ని|
వి ఖ తా బా ల క వె ది రం చ నా లో డ|
ని యు నం ం చ యు ని లో న ని ల చ న వా (డు|
వ దె వ దె షే రా డు నా (దెం డు వే డు|

ఏ ఊరు రా నాకివి నవి ఉంబరా డు।
శ్రీ నయు ఘ్నుహా సహనుమంతుఁడే త్రిభువన జింబ।
శ్రీ నవా లకు నవి తోడినటు
~~[illegible]~~ ౨।
పిరాజి ఘను సన్నిలంబె ప్రోడ విటు పి।
ప్రోవ ఖిని తెలజ నతెఁ డు। నరయు।
నె బ్రోం దు లుని తే వుం దు నతె నిరుయనే॥
త్రి॥ శ్రీ నయు ఉయ హ సహనుమంతుఁడే జినహాటు।
నిని తవ త్రివల్లభు.
నా రం లక్ష్మయు న।
నినవ రమ్య పెత్య దవిక దంబు గాను।
ఖా ఖం (ఖై) (శ్రీ) హానుమంతుఁడనవాఁడి।
వహ తల ఖా నం బువుర టూ దీశ।
వా రత నేవ త్రివ ల్లభుఁ దేని సు।
పెరుగ నిని.
హనుమంతుఁ డెవ్వాని।
గను గానినన యోకిం (గ) పుట్టినటుని।
హనుమంతుఁ డనుమాఁ డనతి (బ్ర) హ్మవాంశ।
స్వాన గానినివె ఇష్టు కో ద తె వయునా పు।
స ఖుగ్ం

వేరయీ వరాటు లన్నియును|
విను పింఛము మస్త్రం తవెఁదెఁతేవాదిగ|
విసవఖ్య విసచరలిరా(గ) గణ్ణి|
మాత్రల్లివెప్పిన మాటులన్నియును|
ఆరితువిను.

విజయంబుతోను|
జ్ఞానమానుఁ దనలజుఁడిద్యలుసాదె|
ప్సనవర్ణ తెంబులు ఁరవలు లబ్ధి|
ననువెుంఁ దఁగిబంతులాదుబువేగ|
జలనిధి మాఁ దఁబాగివుచునుం దఁగిను|
ఉందునిద్ర.

నారూఢిగిఁబడినయావృదుతిగానంబు|
తలయాం గ(తి)ంగినగర్వమైనంత|
తలయుం గనందుగనివిపులంబుగిను|
ఉంతయువృత్తాంతవెుటినెంచెనా.తాఁ|

బుద్ధినిచలనిధిదరిని|
వింతఁగినుంఁడంగివిపరీతగతిని|
ఎం తప్పురావణుం డంబుధిమెంబు|

స్వాంతంబు నీ కలలు లలనము ముగ్గు మువ|
సంచారమున వచ్చిన

కందం|

కలవటి కోటియే కదా కిటింటదు|
కడుపే దసంచె సుగ షి కంలాభ్రిక|
శ్రీ నితన స్తోత్రం తమం తయమే క|
వినపిం షరాసుమంతవే డుకెసంచా|
మానరా ధివృదను.

నజయ దలంభ|

శ్రీ నన హానుమం తనంత వినతింబ|
చనమై వృచరణోం ముదంముల కారణ|
కానుమంత జయవంచ యిమ లలవంత|
నిను భూతి భూ!

సాధ్విమునను|

మాతా దశద్యుమల మిన్గి విగంటి|
శ్రీ నిమ త్రివల ద్యుం గాం నిన శాంటి|
విని వాం యిమ సూనుం డవెన నిమ్ముల నిమి||
తె|| వినమ్మా ము మత్రి.

నిపదు|

విని షించు నంత యమే దుకతిద|

విను చెప్పదునేత మోటు విశదముతోద
శ్రీరామలక్ష్మణుల సైరావణుండిటను
మోలివితో దెమ్మెనంతయునిప్పుడు

వ.

ఇరాంరి మూనార లిన్ని

వినుషించనంతయు వేడుకతోడ
(శ్రీ) నియుట్టు వాను పుంతు డినపొంటు
వినకత్రివల్లు ప్పుడు వెనుతంద
మానునుంతునక (మెము) క్రియుటు నిట్టులనిడు
వినదయుతె పివంశ౪ (గ) గర్తి
సైరావణుడునేడు. మానవాదివులు
మీరా (శ) తెత్రిన డిదనిశ్చయంబు
(శ్రీ)ంతయు గానివర్తియు నవీర్తిరము
(శ్రీ)ంతః ప్పురంబునన టునుంబవాడు.
శయున గృహంబున నుడు నెదంబనాడు
జయముందుదన్నారు జగదిక్షిరులు
నేః డువెదప్పిటికి మోరిలుతోద
నుదముతోంనాతముప్పట్టు విరాను
తెవియుజైప్పదనవు నిటుగ్గానంత
బయున్నైన యోద్రైతల్లి లక్ష్మముదండు

సుర తరంబు గన్న పృ కొలుము ముగ లవ్వు।
శ్రీ ర చుం। గాటు కు కొటు క సురు ముగ లర్పు।
మెము ద టి వా కి టిఖం డుము త్రం వాద్రై మ్రు।
లలి దు టు చు స్వారం తమ్నె క యు ర్పు దంబు।
ని। వ స్నె క వా కం బు నిధిం ద వి ను వ యు।
భ్రు క టిం చి దుర్భు టు లు యెచ్చై న త్రా సు।
క టి్రియు న్న ది వా ని క్ర వం వలు చె స్త్ర ద సు।
నె టు గా పూ ర్వం యు ని ర్మ రు ల గూ ళ్ళి।
శ్రీ టి త వం బా న రిం బి యుం వు రు ల చే త।
[illegible] తు వి తం బు గ (ద్రా) సు న వు రు కొ స్త్రాం ద్రు।
శ్రీ (తా) సు వి (తు) ల కా క ర్మ స్త్రె యుం డు।
శ్రీ సు క (తు) లు కు న వస్త్ర కొ ర, గు।
శ్రీ ం వా - టి ని ను దా దు క రు। గుతు స్నా। ద।
శ్రీ ం డు. గ ది యుం ద చ్ఛ ఖా ను సు ం వ ని వు।
వి లి టి బా విల్ల యు ది న కు। డి యు సు।
శ్రీ లి తు లి టూం గు వా - రి కు లాం డ్రై ర।
శ్రీ ని త న ఇప్ప జ యు స్తై తాం ను వుం తు ని దు క।
ఛై న ఇరా అు కొ తు యు స ఇను న దాం। [illegible]।
మెము ద టి యూం కొ టు కు యుం ద వు।
ఇ గ వి డి చె వా ను వుం తు డ్రి ర త తా డ।

హనుమంతుచే తనను మతి మెయుదసి।
తనయి ముకేతెంచె తద్భయము నప్పడు॥
వ॥ అట్లు విధంబున నవ్వుత్రి రఘుశ్రేష్ఠుండగు హనుమంతు(ప్రి)యు.
ప్రా రంబున గాంచి మోయు। యుక్తి ముసమాలంబునది
విధి విన నవయుంబునోప్పు రావణుం డురామలక్ష్మణుల
హా శిర శక్తి కిల్ల నళ్లుంపదలంచి తనసొదరిద్రైన దుర్గ
భినిబలబిషితుంతేవగంబు నంబోయు। కనకకలశంబు.
నళుద్దదరంబు విప్ప్ననయ ప్పుల ప్పమా ముకవరా
వె అచ్చయుద్యోగ రావలక్ష్మణులక్కె దుఃఖింపుచు (ప్ర)ధమ
కోటు కుచుయీర్యోగ్యగంబునపిద్ద దకనరసుత జకేగియు.
త్రిం తదనాలాపంబుచే తబల్వరింపదాంగెనప్పుడు॥
క॥ (శ్రీ)యు దేహ యుద్ధైరావణు।
దెతెంద నప్పుతిసేందదయుద్ధ శ్రీరాముకేన్।
వెతెం దసుంటివె కెముకెము।
నయు నవెలంబునే లద్దబిత పుచ్ఛవా॥
ద్వి॥ (శ్రీ) దిటి వల ధ్రువ నెట్టి విమ్మడు।
(శ్రీ) దివెవృ డురాముడని రిపు విలుని।
వా రికియుం రితి వనజసంభవుడు।
మైరావణునచే తపుసిని శివుంగ।
(శ్రీ) నెనెబోయునవా రి ద్రోణికి।

హరిసర్వజ్ఞ శ్రీరాఘవపురనిలయ(
శ్రీ న సంతసునివం ద్రింపఁదరిపెక్షమిషు।
షుసరాజుబతునిష్టికృంయువిస్ట్రు(
హనపరం తునలుబలి ంతుఁ దనిరిచ్చవిలసిన(
హానపరం తుఁదేచ్ఛాబతి రిగెసోనేఁదు।
శ్రీ న సూనఁ దంగదురేదెం దునన్నాఁడా।
వాదవిషునజాంలపంతుఁడెంచరిపే।
నారూ ద్రి కౌపిదయాకు బంతుమెస్ట్ర శ్రీరో॥
క॥ శ్రీ నిమొఱ్ఱోత్రిరింపుదుసదయు.

ఇష్టకాంత(గ్రం)థసమాప్తము

క॥

ఇంతటియుఁదయాని।
మర్త్యులనిర్దయులైనను।
నన్నుద్ధరించు గఁ దైయునరసింహనేత్రి॥

[illegible]

విని మన్నెలై శ్రీకృష్ణుండు వేనంతదాంగనాయుమరాంధ్రుండుల్లనంత
జేయుమనిదండ (క్ర)కావంబాధరంబు (శరంబు యమునిచె.
నిలిచిదేనా మానుమ దర్శనంబును నా జన్మసాఫల్యంబయ్యె
నా ప్రాణంబు పవిత్రమయ్యెననినన్నుతించిన హనుమంతుం జెప్ప.
తి రూపుధరియించినపుడు ర్థం డినగను సంగానయుష్మ వినుమ॥

క॥ వైరాగ్యమున వెదకి విధ,
మీ రతి యాయురాజర దలనియు దయార విధ,
మీరతి బాయు విసుపించి విచే
సారస దళనేత్ర నీకు జయ జయమని దీవన॥

శ్రీ॥ (తి) నియు హనుమంతుండాడిన మాట,
విని రఘువంశ దీపనునియు నియే,
హనుమంత జయవంత యవనా గిరింత,
నిన పవనసుతు బెప్పదవినయ్య సంపూర్ణ,
శ్రీ కృష్ణ దాసరంబును నియు వాడిన సు,
(తి) కద శరణంబుల విన్న విధ,
హనుమంత తొలి నిలయమునెల్ల కలవు,
(శ్రీ) నిన దర్శనమున హనుమంతుండనియె,
(శ్రీ) దయ సుప్రియ జయ అని వచ్చెంది
మా (దశ) నెదనె సమస్త విధ,
తోడ కరాములు నన్ను మించుముం

క ఢర్వె గ నాం రి తి స్కొ సు వు న నా|
శ్రీ తి మా త్ర్యు రూ పె స్మె రాం మ వుం తుఁ డ ప్రభు|
శ్రీ తి వె గ బం దె స్నె న ఖు దాం పు రి తి|
శ్రీ వి న యుం తి పర్య త రి తి తాం టు|
శ్రీ వె షు వె ఊ గం ద యుప ర్సు టు వె డ వి|
(తా) సు న్న ద్వా రం బు దాఁ గాం న్న యు పు డు|
శ్రీ ద టు నెం దె దు వి ద్వ ధు న న పు దు (త్రా) సు|
బ ఢి ల దె తి బ్బ డ బ ఢి యూం గి తి రి గి|
తాం ర రి న డి బ ని రిం దు తు న స్మె వ డిషు|
కె ని యుం దు రాం ప్ర న్న కె ఖ మ దాం న పు ఖు|
వ ని తి నె వెం టు షు గ సాం రు యుప్పు టు కి|
వ ప్రి రాం యు నె ద్దె తి వ ని తె నె న రి గి|
వె ప్రి కాం పిం చ న యుం తి వె తాఁ గం ది|
జె ద రి బా దె యుపు భ్యా ము బాం రం గ వి దు బి|.
పు ద యి న (శ్రీ) వాం న వుం తు న ద ల బి|
నౌ శ్రీ యు ని ఖ న ం ద న గా రాం న వుం తి|
శ్రీ ం జె వి న తి వు న గా రాం వు దాం తి|
శ్రీ ని న న్న తిం చ న రాం న వుం తుఁ డ ప్రభు|
తన మా త్ర్యు రూ పె న్మె ర మ్ము న న ప్రభు|
రె (ద) వ రా (త్రి) వ రూ వం బు దా స్మి

వేను గాని యర్ధు మునా ప్రస్తుబయుబు।
వా బంబు చేతను నను ద్వైగాబి।
శా ఋష పి దారి కి నప యద్దు త్రివరఘు।
దుదు పుబు దుర్గం బి ద్దిద్దు సొనవే గు।
వ్రి న నా శ్రీ నా శ్రీకంఠ దకేగి నలబు।
శ్రీ నను మం ఖండ స్తుద నద్దత్రేతధ్ద।
వి సు పిం మదాగాన నవై పెలగ తంబు॥
శ్లో॥ శ్రీ కా శ్రీ కాంచ్యా విమో సందరాంశీ।
శ్రీ క మలదశ్రీనే (త్రి) రమో కంఋ కంతి॥
శ్రీ మవే శ్రీ తై నాఁ ర రమో ళకదంబ।
శ్రీ మహా త్రిశూల ధర యు నన్నా వా రా ది।
శ్రీ వి తీర్థ కొసి రమో సు తెవా సి।
శ్రీ శ్రీ లలితే సి రో రమో వ్రద మా సి।
నా మధ ని స్వే రా నురుబ నగయా తప్పత్రి।
రా మల క్ష్మ ణు లక్ష్మ రా వనాం శి ప్రదు।
శ్రీ ఋ రఘు వర్మ నా ని వర్మ యు వే శ్రీ శ్రీ కం।
వ ఋ వ్రి గే న శ్రీం ల వ ఆ గి బరం లంబు।
నాం ద ఋ రా దు ల న ని నా యు తాం శ్రీ.
వేంకు కే ఖర్ని నిత్య వ ద లం బు న న్ని।
రాం మ ల క్ష్మ నుం వె శ్రీ ర ని యం ల నా శ్రీ॥

వేమారు వినునారి చిద్రూపు జెప్పను|
శ్రీదేవుడు శ్రీరంగనాయకుడు|
వేదాంతవేద్యుండు విష్ణుదేవుండు|
దుష్టసంహారుండు దురితాంతకుండు|
మనజేకుల నినీశ్రీవదన వ్యాళిశు|
దనుజారాఘ్ను కను షిత దుర్జయ నిశు|
చలినె యమునెదు నిబ్బరత త్రముననూ|
చలిమె ఋష్ణిసనశ కృశ్రీంబెమ్మె|
కొరివి నల్ల గావు సన్నుదం దమున
దంతపు గానన లంబుయము దిగత్రైనల్లు
రామునినేదు మెరానవ్రుం దిచకు|
గోపిక తదిత్తుం తయుజ్ఞ దశ|
నిసు(దు) ంచ దలచెనునేడు దానవ్రుడు|
మనసుని యమూరతకల దియుం గజాకే|
హేమ్బ్రాహ్మ లద్దెబ్బ యుత్రి ననుబంగు|
మబ్రత నామహ కుపది యాశ్రీనసుంచి|
శ్రీ నియ్యుల్లు శాను వలం తపుదో బినహంలు|
విని యమూరకుండె సుమెప కౌశ్రీ యుదృదు|
వలన్ని వ్విద్రం బునవే సమం తం దో దినవా త్రీంబులు
మ త్రం లత్రం ద్విబునన్నాళ్ళిహాదిని భయంబునే కయత్రాశి

వియోగరసం బినవా సుమంతుం జూచి చిద్విపి బడమానసం
దైత్య నవిజ స్త్రే రూపంబు దా పౌ(ప్ర) శయా గ్రము ఋంఋనం.
జోపి (ప్ర) శయాం ర్థ్యంబం దంబు సంజెంది యమ్మూర వీరా రాం.
బునవేముంగా రంబు బుర్రు చున ష్ను దుఃఖ -
ద్వి (ఆ) పూర్వ యాగ్నం బునంతనా లంబు।
ఏ ప్రమాణంగ జెవిపించెవ డైనెగ।
తిప్పి వెయ త్రిన హాశి దీన తనుంది
స ళ్లు దుర లొుం వుథనా సుమంతుడాడ।
కేవల లంబుల తెలసు రిగె శ్రీ రాముదు।
శర ణారు (శ్రీ) ద్ర మం తి శరణా వా సుమంత।
శర ణా నా వే స మం త శరణా బోలు వం తి।
కరుణించి నన్ను బ్రోవ సా శ్రీ స్వామి।
వారితల బాంబది సేవ లాసు రఘురాము।
రా మ బల తృణాల బ్రెమ్మ దా వణాం చంతి।
తేటి మా దద్దిరుద్ధ ఫలం తెప్పెనెయుగ।
దేవ లోకా ష్యాభ్య వ దేవు ని జోడి।
ద్వా ఎంతున హా ఉ భవన తనా ల।
మై రా వణు దోషే దహనాన నా దెబ్బ।
తేగ (శ్రీ) దేష్యు ప్రియం తన బెపై తి।
వా సుమం తయుష్ప దిని యసుమ నుబతి।

ఇవనం శరాజులను ఒక వెదెప్పింతు॥
వ॥ ఇవ్విధంబున శాకినేదివి నానావిధంబుల నవ్వుతెంచి.
నవంతునా జ్యోత్స్నా కానభూతతో పాక(౨)స్వర్గోద్యానముల
వహించి వినుంగొన్న కృత్యంతరంబుజేవ్వ దరావు బద్ధన్నములు.
ఐరావణంబు మహాయుగ్ర తిచేతనీ పక్షులంబున తెనాని.
పబ్బి. నాండని విన్నదాన మూరత్నంతరంగంబున నిపక్షులు
బుజాబ్బి. వేదములు పెద్దలు. కోకిలుకో పము కోలనములు.
పులుద్రుత్తి గ్రహంబులు వంటంపంబులు బలంబులు
ఆనాలులు పురుగులు. ఇలపులు. ఉపవనంబులు మొదలు.
నాగులవి లువున్నయు వెదకిన మొత్తంబికి దేవియు.
ఐరావణంబు నన గ్రహంబు జాబ్బియూ బ. వాని
రత్నలంబులన్నియుం జూచియుం తఃపురాంతరాకరం.
బులునులబలంబులు. (ప్రే) లుకలు మనంగల్గనందులు.
వంచలు తెపసుపవనంబులు, శోభ్నె రులన్నియుంబరసా
ద్రంచరా వులక్షీనులులు యీ క్షేత్రంబున నానారత్నములు
యూజ దాలు బ్బన శాకి నేదవియు నవు తనాని। భూతప్ర
తబ్బ స్వర్గ తేనసులతోం తపేగంబున సాబ్బి। నానాస్థ
లంబులువె దకి। ఐరావణాలు మందిరంబున కేగి। వా నిపర్వ
స్థలంబులు చూచియుం తఃపురంబున కేగియెలు గ్రగ్గనీస్వర
స్థలంబున తానులక్ష్మ్యాలులన్నయు మెప్పె చెప్పి కోని వబ్బిరా॥

శ్రీదేవి యందు దర్శనం బిచ్చి నప్పుడు వాళ్ళ శ్రీదేవి వారి సముఖము.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

వానరుఁ డొకఁ డుదధి గలవాఁడు। పూని కతో జలధి పురముకె
తెంచి(ద్రోఁ)మ లమేధ యుతి దైయు గూల్పు(ద్రొ) చి।
మేచి రాఁ(త్రి)న కోఁటు నుమేంద దని గూర్చి॥
వనము లఁ గ్రాంగోర వనము లుచి అశి।
ఘన తనపుర వంత నాలంగ్రై చి।
శ్రీ కరా తృతి పాప్రభ్రాదివి యముల నఁ॥
యి కరైల యుమ్న(డం యుదు రంటి వేకే।
స్త్రీ ని విన్యవించి చయ. యుసు రాఁదినాఁ థు।
స్త్రీ సుత్రైన ర ధ్రి కుల లందుప ద్రివే లు।
మె నువెం మ నాఁ ప్పుల యుసు వ యు(లో)టు లుసు।
శ్రుత్రు ఘం పించ నవే చ్ఛ గఁబులను.
వన్నె దె యుసం త లోవా యుసు నుం దు।
తెన వద్ర సున్న దల గ్రం దని యూఁ చి।
దసుని సుం దరి యుసు తే్త రవ చ్చ్యు బలము।
ఎన్నొ తన్ని రవా తేన్నె ఆడిగింపరు న్న।
తవన నం రసు యూఁచ మ న్రా(యముఁ యు న్నయు॥
వఁ నాఁను మంత వచ్చునాఁ (డి. నం ద్రం బు ఉ నాల్లు లంబులు.
నైఱ రాఁ ప రాము న సుఁలల లంబు కొం ద లు పు(తు)ల కొంద
లు వాంధవులు కొం దఱు లు(తు) లనిచెప్పిన వ్రాసు వం
తుం ఫల మగఁ త్యా హాఁ సన్న తలంద్రైన చె దు ద్రైత్) జనంబు

లికెదుర్గా నిష్ఠంగారంబుజే సిపాలంబులను పాలంబులు.
మను త్రినేత్ర త్రైర పడిద త్వంబు మిచెదరయు బ్రహ్మాంగంబు
బులనిరియేమి కదిశింబు నమంతంబ్రైనవ తత్త్వ పున్నెత్తు
ములులచటికి మెలున జెమెరాద నిబిపా విరింజని తద్విత్తం
బంబునిన్నిబించన శివిక్షి తదూనసుంబ్రెగద్దియునిజ్ఞ
యుద్ర సన్నిధ్యంబైయుపుడు॥

శ్రీ॥ శ్రీం తమైరా పదుబంధం తద్విత్తాంవాం।
వంత యుచ నిరింత నంతయునపుడు।
తననమా లలునమాలం దటి తాదినూజి
తనదనాలుచ స్త్రీయుదా నీనాయున।
మైరిలుతరది కాదెవంజరదలమ।
కోటిక తకోటిలుయగాయునంతయును।
బాతోనసంబులు బాహ్యాలమలు।
తూరోరమల లతోద తద్వంబు మెలయు।
శ్రీ రనా హశిల తోప్త్రీ శివంపింది।
మైరా తదుబంద పుదపవానియుమునను।
కదిదత్రరదేమి కి నపినాపూమాంద।
మ దదెవింద్ర దమునన్నితోంలంద.
శ్రీ దవె పత్రాంబు ధుల న్నియుగ లవరి।
చదరె శిబ్రాంశుద్ధ పంచాంశుదుము।

వి ష్ణు యు శ ద రం గ దే వ తు లం త వు లు వ ద ద రం గ స్వా మా.
శన్యం డి। ద ఋ వి రు వం శ (ప్ర) స్వ ధి నయ।
న ము యు వ ం ద ర వి ల బ నా ట్యం యు నయ।
శ్రీ వి భ్య వి కి ం నె క్ష స రా ద్రి నా ఢ్డి।
వ వి శా వు వం తు ం ద (గ) రా ం ౨ త్యు ం ద గు బ॥
క॥ వి త్రి టి రా ర్థ న క న వ యు।
నేం వ్యగ, గని శా యు న సు దొ స్వ ము తా దే।
వం చ ర ధు ర్గం దినక ని.
లు చ్ప గ సం కి వా ఓ ం ల వి కె యు వి న్నిం తా।
క॥ దా న వ నం ద రి వ త్రి ది.
దా న వ ల యు మె స్త్రి ర వి న త రు సో ంు నా యో।
వా న ర వం రా ద్రి స్త్రి ర
మా వి తి వు గవ ర్ప వా ం రు మై రా న న్యు ం ద॥
క॥ తు ర హం బు యు నా ర్థ ం యు యు.
వ రి వు రా న యు ర ధ్య యు మెటి నా వి ల లం యు తే।
దే రు వు గ నా యు ధ ప్రా లవు.
ఖ రు రు యు వై రి యు వా ం రి భ్రి వ రు ల న్ని దే॥
ద్వి॥ శ్రీ వి యు ట్యు దు ర్గం ది యా దినవాం టు।
వి వి శా వు వం తుం డు విజయ ద్రై భూ ర।
రు (ది) రూ వ వు దా ప్రి రూ ది ద వి ర్య

కాం(భో)జముతో అయ్యప్పారావణు విరాటది।
గదసిరక్షగజతురగ నొప్పలమెర(ద్ది)।
సదుయునుతుగ్ర తగ్ర గాఢ్ప్రనదిన।
నాదరందయువేగ కుంభనిభాదా।
నాబంబుతుగ వలన వృషదుప సుతుంతు।
(బ్ర)హ్మయమునా ఖయునాట్టి బ్బానునవగిది।
వెళ్ళినళ్ళినాం త్రిభువ బ్రెందరగతిని।
మెరావణుని గదిసి మారుతనుతుడ।
ద్విరతు(బ)హ్మ దవజులజూడ।
రధి.
ఒకసదిగ్గ(గు) రధబంధనసుతుడు।
మెరావణుని విరాదవారనత్తదుచికి।
ద్విరంగిపెదరయు ద్రవయు సెయువేళ।
నానుకుం తువిదన వ్రద్దైత్రింద।
వృనదాసౌ ప్రహ్మయు.
నప్పుడుసుటిలదానవని।
వరమును సాసులుంతుడదమ రావింబ।
వక్ష్మవెంధారవను బలమం మహేంబ।
నక్ష్మ ద(స)ంభనని వెంబలగ.
తరుగబుక్షినవాని దిరతబుళ్ళి।

ఘః రవ పు గద్దె తల్లి నివ జసిరా సపవంతు|
శ ఖ్యు క (దు)ం బన బయు ప్రాన్రై అరగ|
బు ట్టి నొద్దె తల్లి నిపాంకం బయుబోచి|
శోకిం చ రా సుపుంతు కవ టెలదా నపని|
(అ) ప్రాం ర్తాయుయు (గ) తనటుల్ని గలుట్టి|
తునక యుదేసి నతో దేసె చిన|
జని యుం చ ననువూ చిసా రాం సుం దగుబు|
హాం సుపుం తు, ద పున దొత్రయారాం బంచ|
తనోనె నకనన్ను దర్గం దినయూం చి|
దను జరా బునితొ నిచ(త)ం బునె బి|
తునిబు నద్దె తల్లిం దుతో దెసె పురవి|
జనియుం. ఫుబున్న (దు సరసంయుగాసు|
(శ్రీ) త్ర్యర మదెు నాంయం. తరంగంబు|
నత్రయుం యుగపూ కునే, దయూర్తా ర్తి|
వనపింయు మన్న సునె లడయుటనిబు||
వనరయు కపివంశ చిరా-(న) గర్ది|
మను వక్ర నద్దె తల్లిం దుబెంధం బుతోడ|
వున త రంబు గకవులగన్ను సూర్తి|
తపకుగ నించి నద్దాం ల యుపుసాంని|
తపవున క ర్పించి మ ద్దయున పురి|

[illegible]

శ్రీనిలయుఖ్యు దుర్గంబై యూడినహాటు|
విని కొనసవసంతసందడి జయంబుతోడ|
శ్రీవిభీషణ నిర్ణరవసంత యముదాస్త్రి|
వబితప్పెరాద నాని వఖ్యుతెసెగ|
ఖరపేర వసువాని యును దరంబునదాద|
ద్వికళ్లకై విసవసితు రగ్రంబునగనెను|
కదమర్గెం దపాద వేపులయుశిక్షైని|
కదయుమెగ వయునయూబి తపితుంజయుండు|
(శ్రీ) నుయుగోళ్ల మార్గంబుచే తబూని|
యుపరగం డ(కే) యుయుసుదాగవుచ్ఛడు|
పాడిశనయుంతలో పర్గ్యతంబపృడు|
తొడెనకరినిన తుమ్మెదెడ్డెదు|
వెలికి నురికిన పాటెవిద్యయుబూడి
బలుద్రరవరుద్రై కవన నహనుండు|
చ్ఛారివి(శ్రీ) వురితుర్గ్యజయుయుదాస్త్రి|
శ్రీరామిద్రి తుమ్మెదెడ్డెదుంటెనూడ|
తదకరముబనాల్లపాదమునెనుకొటి|
నెఖ్యుకెనిలబనవిబిపంబుబునిన|
(శ్రీ) వరముతాగూడిన పబితానురుండు|
శ్రీవీసత్యవి(శ్రీ) విమునైన వూత్కాంసువసంతము|

చర రాం బుజముకిం దస బరిపేపేగ
నర యు తుం తు న కిమ్మై యు న నిపె గూవి॥
వ॥ ప్రవిద్ధంబున నా సమయంబున నీ చిత్తమ్మై రాజ్యంబు దుగు
విన నవ యుం యున॥
క॥ సుర దలం దుష్ప యు నమ్మా నెను.
నర నం బుగ దశ యు మె ఉన్నె చల్లని గా ద్రుల్
ధర రసి యు సు జ్ఞ యుంచెను.
మ ఆ యు వా య తన యు నిచె తన॥
వ॥ ప్రవిద్ధంబున నా సమయంబున దుమ్మై రాజ్యమును నీ
తం బు చెప్పిన తత్పరంబు దుర్గం బి నా బ దండులు కుట
ప్రం బు గట్టి మ తో వ ల చ్చిన శను యు వ రా జ్య ప్రంబు.
గట్టి నా రిచె విన యు విద్యం బు యున్న కానియు స్తుతియు.
వ బి ప్రశ్నం తం బు న చె త్రిన యు కిల్లె పెట్టె యు శరబు.
సద్ది యుం బి ష ర మా నం ద ర్బం తం త్రై యు తంత
నం తలి కం బు నం గె దుగు త తృ గాంచె యు లల తాన.
ర లి లం బు [illegible] తం బు గా లి ముత్తె
వృత్తి సత్త్వ లం బున ను నిబ జా ం ల వం తున కున మున సరిం
సుగ్రీ వాం గ దా దు ల కె గ విం చి వి బ్భీ షణా దు ల చెప్ప.
న స్తుతిం నా ని హ న మ ం తుం డు మా చర నా రి విం దం.
బు లూ ష్టు చు మి మ లు వ్రీ వ లు కనం బు నెయు బు సుగ్రీ.

వ॥ ఇట్లు మహాప్రాంతంబున పాండవులకు, తద్వృత్తాంతంబెఱిం
గించుచున్నాఁడ వినుము॥

క॥ మారయ తెఱఁగు దప్పను,
ధీర జవమున యుగాది గమనులెల్లన్‌,
గాంచ మును ఎగి వెంటను
తేరఁగ నుద్ధతి నూఱు దప్పుచు వెలసెన్‌॥

క॥ శీఘ్రము జెయ్యి తోఁచను
తెరువ తేఁగి యట్టునుల జయము దప్పెన్‌,
తాఁకి పలువ స్వదయ నవ్వు
చ్చాకి తగ సదయుల తెఁచి చాలి వడఁ గుదిరెన్॥

క॥ చ్చాసిద యమ్మె నంతటి,
చ్చాన కవి వా దిశ పంచ. చ్చానం దునలుయిన్‌
నారఁయ బలుములు వెదను
ఘనికె లో శ్య్య మారుడు వినా దీర్ఘం॥

క॥ ఉంత కు మెరగా వనవాసా,
పంచము నిచ్చేఁగ విన ఇచ్ఛ గుణములు విజయ,
వంత యను దశకంధర దుండ
చంచలించె నుడా వె (దు)త్రే ను రుయుదగెన్॥

ప్రీ॥ ఇట్లు ద్రోణుని వైరాగ్యముగాని పురకాలయునకు తావ
రావణుండు చంచలించి కాంత తదద్భుతదర్శనమాయాబలం.

బలతోడమిస్తున్నదిరిమా తోడయుద్ధంబుచేసి పట్టెత్తెం
ద్యుండు మాచే తహా తంత్రై పుత్రులైరంబునకుండునదెం।
నంతహానవుంతునిపరాత్త్వంబువైనైన్యనిహారిహంబు
లనిరావుభ్రమానింగసుంగానియగస్పృంటిటునిబెం॥
ద్వి॥ శ్రీంతహానవుంతుండునని ఖసూనుండు।
ఎంతనిదెయ్యుడునన కులాంధిక।
శ్రీతని పువరాత్త్వంబులతుంత(త్రి)పుషు।
శ్రీత్రిపా రి(త)ంబులత్తు ద్వృష్టంబు।
హానవుంతునకుసాటియునని తోనెందు।
ఘనపృ ఋషి పృథునిత్రిమునష్టాంటిన్నైన।
వెదకినసరిలవిరుండుచెప్పడు।
శ్రీతనికసాధ్యంబునెందెదెనవెడు।
శ్రీనిరంబుమరమెక్కియుంశజనితుండు।
తరువరానిరొమ్ము ద్రిగొజనిఖంటి।
శ్రీపృథ్వితనుపహింవవెన్నెనిగలపృ।
తఖిర్యా కిన్నెనదరగపులాగది।
జననాథ(శ్రీ)రావరం(ద)యిగి।
హానవుంతుపారి(త)సుంతయునెనా।
తెలిపినంత ఖలుమాకుచెటునిప్పిది।
తెలియజెప్పినచినసద్రితతోడ।

శ్రీ నవ దశరాం ముద్రి కృత్యంబునందు|
తపమొ దుఃఖనష్ట తరుణోనందను|
[illegible]|
[illegible] శ్రీరా[illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible] శ్రీరా[illegible]|
[illegible]|
క॥ [illegible].
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥
క॥ [illegible].
[illegible]|

[illegible]

[illegible]

పరివారంబులు గొలువ వసతులు జనంబులు సంతసంబున.
గాక శ్రీ సు(గ) సందప్రవ(గ) సంబులు గంటపుటలం
శ్రీరంగనాథుండు వసన్నుడై॥

శ్లో॥ గంగా మునిరాజ్ వ్యాసమునులు [illegible]
వేద వేదాంత [illegible] ధర్మ [illegible]
[illegible]
[illegible]
పాద [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

దేవ దర్శన రహితము యిన్ని రోజ్లు ననాండు|
ధ్యానం చేస విగ్రహం పఠ యిన్ని ననాండు|
స్తోత్ర సంధ్య యజ్ఞ వచన వివేకనాండు|
దాన ధర్మం యఙ్ఞ సేవ దానాండు|
ఐక్య భక్తి గాయం వేద నిర్మాణ|
నమ ధగ యదా ధర్మ తీర్థ నానాండు|
ద్వితీయం సన్న్యాసము యదే తపనివసం చేదము||
నర నర వెలు(దు)గు పుణ్య స్థితి వాండు|
సంచర తత్త్వము లచే తెల్పు శ్రీమతి
రవివంశ తిల కనిరాజ సంగనందు|
గన కమల దలచి తత్త్వన తెలిపెంపెంది|
పన సుసనంతో ఘన సన్నిధి చె(దు)|
మన్న కలచే రచనే పఠ క్షత రంబి|
మము న్న రచ్చె కుచు సు క్షేత్ర నసము|
సిద్ధం పుచెల చ్య గ్రం చుమి తనె|
శిశువ ధర్మం చుమం చనదిన|ది
శ్రీ మన ననాం రంత్ర సం రన్నె న నాండు|
వరికెం వన విగ్రం పుచ దేవ నవాండు|
ల శక్తి రం రఘు క్షేత్ర లెం చేద గవనాండు|
గా పున్న ధర్మం యశస్సు నవాండు|

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

శ్రీరామచంద్రుండు సేమంబుతోడ
నారదుఁ డిట్లనియె [illegible] భరత
సౌమిత్రి శత్రుఘ్న సహితంబుగాను
[illegible] నమలోదరంబు [illegible] రమణము
[illegible] [illegible] భూమిగానుండ
హింసలు లేని పురవరమున [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] రాజ్యము
పుర [illegible] నంగ
[illegible] శ్రీరాముని చెంత
[illegible] రామునకు||
ప॥ శ్రీరామ నామామృతము.
వారక తనివి దీరగ [illegible] పిన [illegible]
[illegible] [illegible]
నారదుఁ డిటు [illegible] [illegible]
చ॥ [illegible] మునినారదు.
[illegible] శ్రీరాము మహిమ [illegible]
[illegible] సంతోషము
[illegible] [illegible]॥
చ॥ [illegible] నారద

శ్రీ నిధియు నిష్ఠం బెనసి మానుషవ్రత ధవళగి|
కృష నరాము నిచారిత్రము|
జి నినాన దననం తర్పిణే. వి. దుయె తాలి దగి॥
క॥ శ్రీ నిగరినారద ముం. దీక్ష శ్రీనె.
జినవారు కధర ధనయు. సంతోష మముల
విను చెప్ప దమసవాం శ్రీము
శ్రీ నిత్యము వల దలో ననుం బు. వల ద శినాథ|
క॥ తాం ను వుం తుని చారిత్రము.
కృష ను దగ శ్రీరా మచ్చు. జ ధ్రువ వర్తనగి|
బి నిరెని జదవివిజుం బన
తానికి నదె లశ వ్యవము చె కొ నగలు మగి॥
క॥ రా ముదయు నరేం ద్రైర ధములు|
ఓమ హాంస వుదై స్వగ్నియు ప్రవు తాదగి|
శ్రీ మను న స్వ.జి.వి విన|
రమము. దుమ దకొన్నె దిత్రరత్న నాసియగి॥
క॥ తా ను మం. తుని జపియుంబన
మానువత్త ధద వృల జినన యూసం దయగి|
మాను నుం. తుని క్షిత్రం బన
శ్రీను వెం ధ. న రార్య సిద్ధియు నునునరేంద్రం॥
తే॥ శ్రీనియు బ్రసారదు మాం రథం బు గాను|

ప్రసనసురంజి ష్ణునిర్లు లబి త్రంమునను|
పాండుతనూభవుపాలించినీవు|
సందడిగేడ్రుడ తలోదని జయముగానీడు|
హనుమంతు వృత్తాంతమంతయునీవు|
ఫలసుగ్రీవ నశ్రీరాఘవుడ తదలన్నియును|
తెలియజెప్పితి నీవు తెలిసినంతయును|
కలుషహరంబును కీర్తిసిద్ధియును|
నిజముగా [illegible] జనికలిగెదయును|
నిజము నీనామము విని [illegible] |
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

పరిపాలనసంబంధియగు ధర్మాధర్మవిచారములు లక్షణము.
లను బ్రతిపాదన సేవ్రసారదునిపాత్రమునకుద
ర్మనందనుండు సంతోషించి నారదునింగనుంగొనెను.
శుశ్రూషాసక్తుడు సంయమీంద్రుండు నానావిధములు సకలపు
ణ్యంబులు సెలవిచ్చి యంబునుంబచ్చి శ్రీరాముల
చరిత్రంబులు వినంగనిచ్చెను ధర్మంబులు వివరించి
చెప్పెడి వేదశాస్త్రపురాణాదివిధులు
ముఖ్యముగ కర్మములు దానధర్మములు
లోకసంగ్రహార్థము లేవంబుల విధించిరి
యవి నావిధంబుల సత్కరించి వినుండని మహర్షి
యములు నారదుండు లెక్కించి వివరించెను.
నను శ్రీనారదుండు చెప్పెను.
కం. శ్రీ వినవె ధర్మనందన
క్షోణి నమస్తములు నిర్మలవర్తనలను
వినుపించి చెప్పెదను.
శ్రీ మధుసూదన నామ సద్గురు కృపను
కం. శ్రీ నవవిధ ధర్మములను
ధనిమాను సుమార్గమును తెలుపుదును
దయతో నాథ సమస్తములను.
శ్రీ నవరసాంతర్గత విశేషములు సంపాదించెదను.

[illegible]

ధర్మనందనుండు సంతోషించి నారదునింగనుంగొనియు
ఇట్లనియె||

సీ|| నారద దేవర్షి వినారద
వారక నిత్యంబు సకలతత్త్వజ్ఞమునునె|
నారదా ద్రిగన్న కొంటెరి
కేరి రిబి నింగవియము ర్భహా ఋషి రతి వినతి||
కేలి ఋషైనె వ్రేరు ఋషి: ఋషుల|
తానవనంతుని (వ) తయుల జేసి బహానందవుల తో|
సంబ్రమములందఱ
వినుపింపవెనా పునంబు, వేడ్క వేగా యనె|
ద్వి|| ధనియు ఋషి ధర్మజుండు జినవాఋ
విని నారదుండు కృష్ణ దేవని ఋషులనియె|
వినుమాం దనందన విశదంబుగాను|
తానవనంతు (వ) తమహిమ ఋనిలినమునందు|
ఘనమునగొన్న ఋగా ఋంబనారు|
(?) ని నక్షత్ర నాత్రుల దిని టి ఋ
దినవ ఋఋ చెప్ప దర్ప తొంతెమునే|
జినా ఋనె మా ఋన తొంఋగాను|
రా మము (మ సుగుణ రిఋ వుము ఋవుమంఋ|
నె ఋ (తి) ఋము నుతా సజయమ్ము చే జెందు|

జానకినై (వన) ధరణీలఁ (నన) గూడి । శ్రీపతలంక లోన ఋషి ప్రవేశించి
దనుజేశునాలయవనంతము వింతఁ దోఁచె ।
వనసన్నమొంటం చపూసుతాత్రుఁ డి ।
ఘనరావలి నిక్కైమ్ముక్తిత దని బ్బులనిమె ।
ఇన కులత్రి పరా పయోయి దావా కు ।
వినపిం తునెం తమా ఘ విశదంబు గాను ।
వినవ యోర ఘన వృత్తాంత మెుకటి ।
తపియా లేవని నన్ను కపు దెన న్నఁ జోలి ।
వృ గా ఠ తో దన నేఁ చేర ఘుఁ రాము ।
శ్రీరామ నసంబు నలు క్రీ వినన్ను ।
(ప్రే) మ తో దానింబు (మ) యయుగ నేఁడి
(ప్రే) త మము గ వింబన వసుదా దా ధ ।
హితపుర గ రంబు లోరునన్ను ।
యోసును తన (వ) త తరు లన్నయముఁ దెవి పి ।
విను పెం బవనువుదకి లేఁ జుతెనెందు ।
ఘనరామ్ముఁ డిమ్ము మన రుసాదంజిలు ।
శ్రీమమ (శ్రీ) తమునేయు వంతయుమునె ।
మానసంబున నుహాను ము . మునివిపి ।
పూనితో న తల పూజ లు జేసి ।
శీరుచె ప్పినరీతి నిబద్ధంబు గాను ।

[illegible]

సకలరా(త్ర) వజనుల సమరంబులన।
(ప్ర)కటంబు గోష్ఠి పాంథా గోష్ఠి।
(ఏ)సు ఋ ఋగా బు రంగన తిమేద్దాద।
[illegible]

క॥ ఈశ్వర ప్రణిధానము.
[illegible]
[illegible]
శ్రీకరమగు [illegible]॥

సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

వర లక్ష్మి యా తమ ర్శ్రై శ్ర వసం(ద)।
కవి త ల ల (త). నం ఫల టి త్రివిధ (ప్రై) క్షి।
నమని ల్ (ల) శ్రా తివా ం ద ౦ గ్న గ్రి।
వి ల వి ల్సి నా నే (శ్రు) వి ధ్ర భిఉ న జ న।
(గ్రె) ల రం కా న మ ద్వి జ ఖు వనె మ (ప) లం ద్ర।
వఉ న గా వ. క ధ గ్రి రి వె దం ఉ ర్ (ద)।
(గ్రె) మ ఫ గి ర వ ఖుం వ ఖూ నం డ వఉ గ న।
వ్రు న ద్వి వ ద వి వ న వల్ క ం ద వ ద్రి వఉ ఉ।
వ. న ఖుని (శ్రి) గా మ వ్ర (దు) నె వి ర।
(శ్రీ) ం జు నె ఖు ల వి ర గా మ వుం తు వి ర।
ర ం జిం వ న ం జి వ గా ఖు ని వి ర।
నం కి త ం ఉ గ ఖు ని. ఖు వి (ప్రి) ఖుం ఉ గ న।
పుం ం కం ఖు ఖి న క ల వ్ర వఉ ఖు (మ్రే) ఖు।
నం దే వి (దు) క ఖి క ని జ వఉ గ ం గ్రి।
వం ం జ త పె మ ర (క్ష) క్ష ఉ వి న్య।
(వ్రు) వి ం మనుం దం వ (వ్రు) వి న వా ం వి।
(శ్రీ) దం (ద) జా ర హ ర్ మై ఖు వ్రు గా ం మ।
క॥ న ర ఖ వ ద (స్త్ర) త్రినా గ ర।
న ర గా ఖు క వి న త పె (మ) న వ్ర గ ర ర (ణ)
న ర్మై రి మ ద వి వం జ న।

వరమేరుసహా నక్షీరసా యుజసహాంశీ॥

క॥ జంబూ౦రిహా నినందన

జలజానేననినుశివా(త్రి)నంగనజై(త)।
జలజాక్షుకవిశ్వాంభ్రత
జలనిధిగం భీరతుల్యసాంసాంసచరాన్॥

క॥ వ(జ్ర)హయుమన(జ్ర)లిపన
వ(జ్ర)యుదసులదేవాం.నాసవిమిసుతా।
వ(జ్ర)కరవ(జ్ర)శ్రీకర
వ(జ్ర)లంకారదేవాంనాయుతనాంజాం॥

క॥ శ్రీలయుమీరపరా(త్రి)సు।
శ్రీలయుద్వైమేయసాం.లం.సా రికంలలాంలీ।
శ్రీలతశాం(శ్రీ)ససాయుక
వ(శ్రీ)స్యంబుహ్యారమేరవ(జ్ర)కరీరా॥

సమ్మగ్ర॥ వ(శ్రీ)రాసుచం(ద్ర).వరరాజీరవింద యుతరందసుధ్రీ
రసపానస్తుత్ర(ద్ర)వరాయుసానసాంజ్ఞేయుకరు.
ఈశీకహా(శ్రీ)శీ(శ్రీ)శీలంకారవరలబ్ధహాతుత్ర్యి(ద్ర)
కవితాక్షరాజి పాతూ రివంశాంబ్రసుద్యాకర(శ్రీ)వ
తృగీ(త)వవి(త)తిఅన్నంబనూ(త)సకలసుకవిము
(త్రి)।శ్రీప్రభుయూసూతప్ర(త్ర)విరుపులనామధేయు.
(ప్ర)జ్ఞాతంత్రన(శ్రీ)వాంనుపద్విజయుంయునుల(ప్ర)ధ్రమస్యందు.

బుసంధురా పుర(దు)ందువాసు పుష్ప(శ్రీ)సేంగదజాంబ.
వంతాంది వనచర బలంబు లుగాలున మాల్యవంతంబునెక్క
ఇసను(ద) శిరంబుజొ రసెలయ తన్న(ప్ర)తాపంతంబుదా
రుబుచే తనాకరింబగా వనుం దుకోపిఠి పైతమాన
సుంద్రైయాలుందు టు యాలునం తవిభీషణుండు దశకంఠు
నకుబు ద్దిచె ప్పు టయాలు సు. విభీషణునా కౌంబులుబిక
టుంబు నాగ దలంచరా వణుండు విభీషణుని వెడలనాడెం.
బలుటయాలు (శ్రీ)రాంబున విభీషణుండు రామునిచెం
తకుంబుని రాంబుతమ వద్దిలయాజ్ఞానిల(ప) ధ్యానము.
నలు పురుం గాలు వంగన వారంబున (శ్రీ)రాము శరణు.
జొచ్చుటయున పుడు దురా పుర(దు)ందు సంతోషించి వి-
భీషణునకు రా(జ్య)సంబునలంకా రాజ్యంబు భీషణుకంబునె.
యాలు టయాలు వంత విభీషణుని కౌంబులుచేత లంకాలు.
కారమాం.కంబు లదలంకె సుప్ర తాపం తంచె యుంగు
టయాలున టు వాగదటు సను(దు) నివాసు(గ)ంబునను
పుటయాలు సు(శ్రీ) సవయుంబున నసవాసు(దు)ందు శరణాగ.
తుంద్రై(శ్రీ)రాము లకుసవసు(ద)బంధ చెప్పుటయాలు
నప్పు దురా పుర(దు)ందు పై తతవాంరాంబునగ
సై తు వబంధించి వనచర బలంబులు తోడలంకాపురం
బు(ప)వే శించు టయాలు వాజ్ఞాసు వనచరాదికంబు(ప)-

[illegible]

Transcribed from a MS of Yellapragada Venkatanarasimha garu. Padapalli. Nizampatnam Guntur Dt. in the year 1920-21 28/3/21

P.S
21/7/21